

⑨ AYHAN ERDEMİR
BURSA MV

[illegible]

GEREKÇE:

Ülkemizde 10 milyona yakın engelli vatandaşımız yaşamaktadır. Bu vatandaşlarımız eğitimden sağlığa, ulaşımdan çalışma hayatına kadar pek çok alanda ciddi sorunlarla karşılaşmaktadırlar. Bununla birlikte, bu sorunların çözümüne ilişkin atılan adımların yetersizliği, bir taraftan mevcut sorunların devam etmesine neden olurken, diğer taraftan yeni sorunların ortaya çıkmasına yol açmaktadır. Engelli vatandaşlarımızın insan onuruna uygun bir biçimde yaşamalarını sağlayacak düzenlemeler yapmak, sosyal devletin en önemli gereklerinden biridir.

Anayasamız, engellilere ilişkin pozitif ayrımcılık içeren düzenlemelere yer vermiş olmasına rağmen, bu hükümler gereğince yerine getirilmemiştir. Sosyal devlet ilkesinin bir gereği olarak, özürliülerin desteklenmesi konusunda da ülkemizin not ortalaması zayıftır.

Engelli vatandaşlarımızın karşılaştığı en önemli sorunların başında, engellilerin çalışma hayatına katılımlarındaki yetersizlikler ve kısıtlamalar gelmektedir. İş yaşamında, kanunlara ve diğer bütün düzenlemelere rağmen hak ettikleri boyutta yer bulamayan engelli vatandaşlarımız, sosyal devlet ilkesinin kendilerine karşı uygulanmadığını düşünmektedirler. Bu konuda yol gösterici ve örnek olması gereken kamu kurum ve kuruluşlarında özürliülerin yasalarda belirtilen oranlarda çalıştırılmaması, hatta kimi kamu kurum ve kuruluşlarında hiç engelli çalıştırılmamasını anlamak mümkün değildir. Resmi verilere göre engelli kadrolarının büyük bir bölümü kullanılmamaktadır.

Türkiye'de yaşayan engelli vatandaşlarımız, istihdamın yanı sıra, günlük yaşamda da büyük sorunlarla karşılaşmaktadır. Özellikle şehir içi ulaşım, engelli vatandaşlarımızın en büyük sorunlarından biridir. Yüksek kaldırımlar, sinyalsiz trafik lambaları, otobüs, minibüs, metro ve diğer raylı taşıma araçlarının kullanımında engelli vatandaşlarımızın yeterince düşünülmemesi, bu vatandaşlarımızı isyan etme noktasına getirmiştir.

Öte yandan, 1 Temmuz 2005 tarihli 5378 sayılı Özürliüler Kanunu'nda, yerel yönetimlere kamu kurum ve kuruluşlarına ait resmi yapılar, mevcut tüm yol, kaldırım, yaya geçidi, açık ve yeşil alanlar, spor alanları ve benzeri sosyal ve kültürel alt yapı alanları ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından yapılmış umuma açık hizmet veren her türlü yapıların özürliü vatandaşların erişilebilirliğine uygun hale getirilmesi zorunluluğu getirilmiştir. Kanunda ayrıca Büyükşehir belediyeleri ve belediyelerin şehir içinde kendilerine sunulan ya da denetimlerinde olan toplu taşıma hizmetlerinin özürliülerin erişilebilirliğine uygun olması için gereken tedbirleri alması, mevcut özel ve kamu toplu taşıma araçlarının 7 Temmuz 2012 tarihine kadar olan 7 yıl içinde özürliüler için erişilebilir duruma getirilmesi hükmü de bulunmaktadır.

Bununla birlikte, 7 yıllık sürenin dolmasına birkaç gün kala bu çalışmaların büyük ölçüde tamamlanamadığı görülmektedir. Bu çerçevede, 302 Sıra Sayılı Kanun Teklifi ile konu TBMM Genel Kurul gündemine gelmiş olup, sürenin 1 yıl uzatılması söz konusudur. Bununla birlikte, AKP hükümetlerinin son 7 yıllık performansına bakıldığında, önümüzdeki 1 yıllık sürenin etkin ve verimli kullanılacağına ilişkin iyimser bir bakışa ne yazık ki sahip değiliz.

Bu çerçevede, engelli vatandaşlarımızın karşılaştıkları sorunların bir an önce çözülme ulaştırılması için konunun bir Meclis Araştırması ile ayrıntılı bir biçimde ele alınmasına ihtiyaç olduğu düşüncesindeyiz.